

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Jablonci nad Nisou rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Martina Dostála a přísedících Květy Tvarohové a Jana Lamače v hlavním líčení konaném dne 22.10.2015, t a k t o :

Obžalovaný:

René [REDACTED]

nar. [REDACTED].1983 v Jablonci nad Nisou, trvale [REDACTED] Jablonec nad Nisou, fakticky bytem [REDACTED], Jablonec nad Nisou

j e v i n e n,

ž e

bezprostředně poté, kdy se dne 05.06.2014 v době kolem 23.35 hodin zmocnil v bytě na adrese Jablonec nad Nisou, [REDACTED] televizoru zn. Mascom typ MC24LFH40USB, kdy televizní ovladač od televizoru si dal do kapsy, v reakci na dotaz poškozeného Ladislava [REDACTED], nar. [REDACTED], co to má v kapse, vyhrožoval poškozenému [REDACTED], že jestli někomu něco řekne, tak mu „zkurví“ život,

t e d y

jiného pohrůzkou jiné těžké újmy nutil, aby něco opominul a tento čin spáchal na svědkovi

č í m ž s p á c h a l

zločin vydírání podle § 175 odst. 1, odst. 2 písm. e) trestního zákoníku

a o d s u z u j e s e

podle § 175 odst. 2 trestního zákoníku **k trestu odnětí svobody v trvání dvou (2) let.**

Podle § 81 odst. 1 trestního zákoníku a § 82 odst. 1 trestního zákoníku se výkon tohoto trestu **podmíněně odkládá na zkušební dobu dvou (2) let.**

O d ů v o d n ě n í

Obžalovaný je na základě obžaloby ze dne 5.11.2014 stíhán pro zločin vydírání podle § 175 odst. 1, odst. 2 písm. e) trestního zákoníku, jehož se měl dopustit tím, že bezprostředně poté, kdy se dne 05.06.2014 v době kolem 23.35 hodin zmocnil v bytě na adrese Jablonec nad Nisou, [REDAKCE], televizoru zn. Mascom typ MC24LFH40USB, v reakci na žádost poškozeného Ladislava [REDAKCE], nar. [REDAKCE], aby mu televizor vrátil, vyhrožoval poškozenému [REDAKCE], že jestli o odcizení věcí někomu řekne, tak ho zbije a zničí mu život. Na základě provedeného dokazování dospěl soud k závěru o vině obžalovaného tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozsudku.

Obžalovaný u hlavního líčení uvedl, že byl u poškozeného Ladislava [REDAKCE] v bytě, instaloval mu kodeky na počítači, byl tam asi 2-3 hodiny. Vinu má v tom, že ukradl televizi, poškozeného nevydíral, nevyhrožoval mu. U Ladislava [REDAKCE] v bytě to vypadá tak, že je tam předsíň, pak má Ladislav [REDAKCE] pokoj, kde spí, má tam i počítač, a přes další chodbu je kuchyň, v této společné kuchyni byla televize. Když Ladislavu [REDAKCE] opravoval počítač, poškozený seděl vedle něj. Obžalovaný šel na záchod, který je vedle kuchyňky, kde si všiml televize, tak si ji vzal a připravil si ji dolů k hlavnímu vchodu z domu. Dole ji strčil za kočárky a za stolek, v tu dobu byl Ladislav [REDAKCE] u počítače. Jeho byt je v prvním patře. Pak šel obžalovaný zpátky jako že ze záchodu, dodělal počítač. Při odchodu pak vzal televizi. S televizí vzal i ovladač, ten si dal do kapsy, celou dobu ho měl v kapse. Ladislav [REDAKCE] šel obžalovaného doprovodit k hlavnímu vchodu, když otvíral dveře, obžalovaný vzal tu televizi, poškozený se jej ptal „co děláš“, obžalovaný řekl „nic“ a odešel pryč. Ladislav [REDAKCE] si nevšiml, že je tam televize, všiml si toho v podstatě až ve chvíli, kdy už byl obžalovaný s televizí venku. V bytě s ním byla i Romana [REDAKCE]. Druhý den přišel poškozený k obžalovanému domů a vynadal mu.

Svědék Ladislav [REDAKCE] uvedl, že dne 5.6.2014 byl svědek doma, obžalovaný k němu do bytu přišel se svou kamarádkou, protože svědek chtěl pomoci s počítačem. Pan obžalovaný pak odcházel z bytu. Svědek viděl, že obžalovaný má ovladač od televize u sebe v kapse, proto se ho ptal, co to má v kapse, obžalovaný mu na to řekl, že jestli něco řekne, tak mu zkurví život. Svědek věděl, že televize bude asi pryč. Neviděl, že by obžalovaný odnášel televizi, neví, jak to udělal, ví pouze, že televize zmizela. Když zjistil, že televize zmizela, šel dolů ke vchodovým dveřím, už tam ale nikdo nebyl. Klíče byly v zámku vchodových dveří zevnitř. Svědek pak šel za paní kurátorkou a řekl jí, že jeden člověk ukradl televizi.

Svědčce Helen [REDAKCE] uvedla, že pracuje jako veřejný opatrovník na magistrátě a má na starost pana [REDAKCE], který je v tomto případě osobou poškozenou. Pan Ladislav [REDAKCE] je osoba omezená ve svéprávnosti a jako opatrovníkem byl soudem určen Magistrát. Svědkyně se stará o Ladislava [REDAKCE] čtvrtým rokem. Pan [REDAKCE] je posouzen podle starého občanského zákoníku tak, že je oprávněn nakládat s finanční částkou 500,- Kč týdně, podle nového zákoníku označen ještě nebyl. Dle znaleckého posudku je Ladislav [REDAKCE] mentálně retardovaný v kombinaci se schizofrenií. Přičemž pokud má svůj řád a je v klidu, je schopný fungovat vcelku normálně. Do ataků se dostává v případě, že se cítí nějakým způsobem ohrožen, citově vydírán, zastrašován. Ladislav [REDAKCE] bydlí v bytě v [REDAKCE], který je sociální službou podporovaného bydlení, kde má Ladislav [REDAKCE] pronajatou jednu místnost. V tom bytě bydlí tři klienti Fokusu, v té inkriminované době tam bydlel pan [REDAKCE] sám. Bydlí tam od dubna nebo května 2014, kdy se vrátil z psychiatrické nemocnice. Ten byt tam byl postupně Fokusem vybavován, kdy zařízením byla i televize a set-top box, které byli umístěné ve společné místnosti – kuchyni. Pana [REDAKCE] poučovali ve smyslu, že do bytu nesmí nikoho pouštět, protože již z minulosti měli zkušenost, že pokud někoho do bytu pustil, tak to mělo vždy špatný vliv na jeho zdravotní stav i na jeho osobní věci – finance. Pan [REDAKCE] i přesto do bytu vpustil, jak říká svou rodinu – pana [REDAKCE] a jeho nejbližší rodinu zná již dlouhá léta ze Zeleného údolí a považuje je, tedy mu říkají, že jsou jeho rodina. Upozorňovala ho, že je tam pouštět nesmí. Ale asi v půli května Ladislav [REDAKCE] přišel ve špatném psychickém stavu, celý rozrušený, na magistrát oznámit, že byl předešlého dne u něj na návštěvě Renda (tak říká panu [REDAKCE]) a když odešel, že si chtěl zapnout televizi, ale ta nešla, takže zjistil, že mu chybí set-top box, a že to nikdo jiný být nemohl, protože tam byl na návštěvě pouze Renda se svojí přítelkyní Andreou [REDAKCE]. Vzhledem k tomu, že se jednalo o set-top box v hodnotě 300-400 Kč a pan [REDAKCE] byl velmi rozrušený, řekl, že to v žádném případě nechce oznamovat, že by měl se svojí rodinou, kdy myslel pana [REDAKCE] a jeho rodinu, jenom nepřijemnosti. Svědkyně měla strach, že by se jeho zdravotní stav zhoršil natolik, že by musel být znovu hospitalizován, takže se domluvili s Fokusem, že vzhledem k tomu, že ze strany klienta nebyl dodržen řád, že pan [REDAKCE] pustil se souhlasem do bytu pana [REDAKCE], tak to v ten čas nikde nehlásili jako krádež a pan [REDAKCE] to Fokusu nahradil ze svých financí. Opět zdůraznili panu [REDAKCE], že tam nesmí nikoho pouštět a pokud by pan [REDAKCE] nebo někdo jiný z jeho rodiny měl tendenci k němu jít na návštěvu, že jim to má oznámit, proto měl u sebe i mobilní telefon, aby jim mohl zavolat. Někdy čas byl klid, ale v pátek 6. června přišel pan [REDAKCE] k nim na magistrát ve strašně špatném psychickém stavu s tím, že předešlého večera, snad kolem půlnoci, pan [REDAKCE] měl navštívit jeho byt, kdy na něho volal z ulice do okna, že mu něco potřebuje, pan [REDAKCE] ho opět vpustil a opět měl přijít v doprovodu nějaké své přítelkyně, tu pan [REDAKCE] uváděl, že nezná. Pan [REDAKCE] měl panu [REDAKCE] zapojovat internet na PC. Ta přítelkyně se měla volně pohybovat po bytě. Taky pan [REDAKCE] říkal, že si všiml, že pan [REDAKCE] má někde v kapse ovladač, ptal se ho „Co to je?“, pan [REDAKCE] měl říct, ať si toho nevšímá, nic neříkal, v tom okamžiku měla vejít jeho přítelkyně někde z toho bytu, pan [REDAKCE] měl vzít tu televizi, pana [REDAKCE], dle jeho popisu, měl natlačit do kouta a říct mu, že jestli někomu řekne, že tu televizi vzal, že mu zničí život. Tedy měl strach, pan [REDAKCE] měl s tou televizí odejít. Pan [REDAKCE] se snažil z toho zapůjčeného telefonu telefonovat, ale nefungoval mu, tedy hledal klíče od bytu, ty nenašel, tak běžel k hlavním dveřím, které se zamykají, volný přístup do nich z ulice není, a říkal, že ty klíče byly ze strany baráku a hlavní dveře byly otevřené. Svědkyně začíná pracovat do 07:45 hodin, ale mají ostrahu objektu už v 06:00 nebo 06:30 hodin a pan [REDAKCE] už tam byl takto od rána a byl velmi rozrušený. Když pan [REDAKCE] přišel, že byla odcizena televize, svědkyně určitě neměla pocit, že si vymýšlí. On takovýchto precizně konstruovaných fabulací není schopen. Pokud má nějaký atak, co se týče schizofrenie - bludů, tak začne mluvit o tom, že je americký voják, že je povolán z vesmíru apod. Neshledala se s tím, že pokud řekne něco reálného, že by to nebyla

pravda. Když jim to přišel říct, žádal, aby to v žádném případě neohlašovali, že se bojí. Ale vzhledem k tomu, že se nejednalo o majetek pana [REDAKCE] a byl to majetek vyšší hodnoty, tak mu svědkyně vysvětlila, že toto už nahlásit na policii musí a v pátek 6.6.2014 šli společně celou věc nahlásit na policii. Učinili tam výpověď, pana [REDAKCE] se podařilo trochu uklidnit, kdy mu i pan policista řekl, že se nemusí v žádném případě bát, že kdykoliv by byly nějaké nátlaky ze strany pana [REDAKCE] nebo i někoho jiného, tak to má oznámit opatrovníkovi nebo policii. A od toho června pak byl klid až do podzimu, kdy se do stejného domu nastěhovala manželka pana [REDAKCE], dostala tam městský byt a on přišel celý vystrašený, že do toho baráku bude chodit i pan [REDAKCE] a že se bojí. Tak se jim ho podařilo trochu uklidnit, ale v momentě, kdy přišlo předvolání k tomuto trestnímu líčení, tak pan [REDAKCE] říkal, že se dozvěděl od rodiny, že pokud bude vypovídat v tomto procesu, tak by mohl dostat Rendu do vězení a pak by se bál, že ho zničí, což vygradovalo do takové situace, že v pátek 16.1.2015 se pan [REDAKCE] „totálně sesypal“ a musel být hospitalizován – nejdříve v Liberci, kde konstatovali, že to bude léčení na delší dobu a 21.1.2015 byl převezen do Psychiatrické nemocnice v Kosmonosích. Tam ho svědkyně navštívila 23.1.2015, mluvila jsem s panem psychologem, který jí řekl, že pan [REDAKCE] je v takovém psychickém stavu, kdy se obává tohoto řízení a že se obává nějakého dalšího útoku na svoji osobu a že není schopen vypovídat, natož se s někým setkat.

Svědkyně Romana [REDAKCE] uvedla, že dne 5.6.2014 byla s obžalovaným na návštěvě u Ladislava [REDAKCE], odešla však domů dřív, obžalovaný tam ještě zůstal, a neviděla tedy, že by obžalovaný něco z bytu odnášel.

Z úředního záznamu Policie ČR o ohledání místa činu a připojené fotodokumentace ze dne 6.6.2014 soud zjistil, že v době ohledání se v kuchyni u levé zadní nohy stolku nacházel pouze vodič s izolací bílé barvy, zakončený konektorem (TV anténa). Z dokladů o nákupu, smlouvy o podnájmu bytových prostor, dohody o uznání závazku a splátkového kalendáře, dokladů o zaplacení, soud zjistil, že televize zn. Mascom typ MC24LFH40USB vlastnila FOKUS Liberec o.p.s., IČ: 467494110, se sídlem Liberec, Nezvalova 662. Byt na adrese Jablonec nad Nisou, [REDAKCE] užíval poškozený Ladislav [REDAKCE]. Ladislav [REDAKCE] uzavřel s FOKUS Liberec o.p.s. dohodu o uznání závazku a splátkový kalendář, kdy uhradil této společnosti škodu způsobenou odcizením televize zn. Mascom a set-top box z jím užívaného bytu.

Z opisu rejstříku trestů obžalovaného soud zjistil, že zde má celkem tři záznamy, kdy se však na něj hledí jako by nebyl odsouzen. Přihlížet lze pouze k odsouzení Okresního soudu v České Lípě ze dne 9.3.2007, sp. zn. 17 T 72/2007, k trestu zákazu pobytu ve výměře 2 let, který vykonal dne 27.3.2009.

Z ostatních provedených důkazů nebylo k meritu věci zjištěno ničeho podstatného.

Poté, co soud provedené důkazy zhodnotil jednotlivě a v jejich vzájemných souvislostech, dospěl k závěru, že se obžalovaný dopustil jednání popsaneho ve výrokové části tohoto rozsudku. Obžalovaný svou vinu popřel. Avšak soud uvěřil výpovědi svědka Ladislava [REDAKCE], který uvedl, že viděl v kapse obžalovaného ovladač k televizi a ptal se jej, co to má v kapse. V tu chvíli věděl, že televize bude asi pryč. Několikrát v hlavním líčení pak svědek opakoval, že mu obžalovaný řekl, že jestli někomu něco řekne, tak mu zkurví život. Soud neshledal žádné důvody, pro něž by měla být výpověď tohoto svědka nevěrohodná. Jeho výpověď byla ucelená a netrpěla žádnými rozpory. Jde o osobu, která nemá žádného důvodu vypovídat v neprospěch obžalovaného, navíc pod nebezpečím trestního stíhání pro přečin křivé výpovědi. Soud má za to, že svědek ostatně ani není schopen vykonstruovat takovou

lživou výpověď. Výpověď Ladislava [REDAKCE] je pak podporována i výpovědí svědkyně Heleny [REDAKCE], která uvedla, že hned druhý den ráno, tedy 6.6.2014, za ní Ladislav [REDAKCE] přišel na magistrát ve velmi špatném psychickém stavu a již ten den uvedl, že u něj v bytě byl obžalovaný a když si Ladislav [REDAKCE] všiml, že má obžalovaný v kapse ovladač, řekl mu, že jestli to někomu řekne, že mu zničí život. Naproti tomu výpověď obžalovaného je zároveň jeho obhajobou. Obžalovaný má zájem na pro sebe příznivém výsledku řízení a za tím účelem je oprávněn uvádět všechny skutečnosti, které mu prospívají a za tím účelem je oprávněn uvádět i lživé informace bez jakéhokoli postihu.

Pokud jde o právní kvalifikaci jednání obžalovaného, tento se dopustil zločinu vydírání podle § 175 odst. 1, odst. 2 písm. e) trestního zákoníku, neboť poté, kdy se zmocnil televizoru, v reakci na dotaz poškozeného Ladislava [REDAKCE] mu vyhrožoval, že jestli někomu něco řekne, tak mu zkurví život, tedy pod pohrůzkou jiné těžké újmy nutil poškozeného, aby opominul řádné plnění jeho povinností jako svědka vyplývajících z trestního řádu. Ladislav [REDAKCE] byl v postavení svědka, neboť vnímal skutečnosti, které mohly být podkladem pro rozhodnutí orgánů činný v trestním řízení. Za svědka podle § 175 odst. 2 písm. e) trestního zákoníku je třeba považovat nejen osobu, která již byla alespoň předvolána jako svědek a má tedy již procesní postavení svědka, ale i osobu, kterou pachatel vydírá pro budoucí výkon její svědecké povinnosti, neboť za svědka podle tohoto ustanovení je třeba považovat svědka v materiálním smyslu, tedy osobu, která vnímala skutečnosti, které mohou být podkladem pro rozhodnutí orgánů činných v trestním řízení, přičemž jednání pachatele je vedeno úmyslem odradit takového svědka od řádného plnění jeho povinností vyplývajících z trestního řádu. Obžalovaný svým jednáním porušil zájem společnosti na svobodném rozhodování člověka. Trestný čin spáchal v úmyslu přímém, neboť chtěl způsobem uvedeným v trestním zákoně porušit nebo ohrozit zájem chráněný tímto zákonem. Ostatní znaky trestného činu (věk, přičetnost) jsou rovněž zachovány.

Při úvaze o druhu a výši trestu soud vycházel z obecných zásad pro ukládání trestů uvedených v § 39, § 41 a § 42 trestního zákoníku. Obžalovaný byl ohrožen trestní sazbou na dvě léta až osm let. Soud u obžalovaného neshledal žádnou polehčující ani přitěžující okolnost. Na obžalovaného se hledí jako by nebyl odsouzen. Svou povahou a závažností trestný čin nijak nevybočuje. Soud vzhledem k uvedenému uložil obžalovanému trest při samé spodní hranici trestní sazby za uvedený trestný čin, tedy ve výměře dvou let, který současně podmíněně odložil na zkušební dobu dvou let, kdy má za to, že na obžalovaného není prozatím třeba působit výkonem trestu, aby vedl řádný život.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do **o s m í (8)** dnů ode dne doručení písemného vyhotovení rozsudku ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem, prostřednictvím Okresního soudu v Jablonci nad Nisou, a to písemně ve třech vyhotoveních. Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Odvolání musí být podáno ve lhůtě uvedené v § 248 trestního řádu nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně podle § 251 trestního řádu, také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda jej podává, byť zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obviněného

Odvolací soud **o d m í t n e** odvolání, které nesplňuje náležitosti obsahu odvolání.

Právo odvolání **n e p ř í s l u š í** osobám, jež se ho výslovně vzdaly.

V Jablonci nad Nisou dne 22.10.2015

Mgr. Martin Dostál, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Iveta Korbelářová